

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 1.6.2011
KOM(2011) 315 wersja ostateczna
2011/0150 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmiany dyrektyw Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektyw 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE i 2009/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEK(2011) 671 wersja ostateczna}
{SEK(2011) 672 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Podstawa i cele wniosku

Normalizacja europejska jest wynikiem dobrowolnej współpracy między przemysłem, organami publicznymi i innymi zainteresowanymi stronami, współdziałającymi w ramach systemu opartego na otwartości, przejrzystości i konsensusie. Dla przemysłu europejskiego normy są podsumowaniem najlepszych praktyk w danej dziedzinie, ponieważ jest w nich zwarte ujęcie zbiorowa wiedza specjalistyczna uczestniczących podmiotów.

W przyszłości normalizacja europejska odegra decydującą rolę w wielu dziedzinach, w większym zakresie niż ma to miejsce obecnie – od wspierania konkurencyjności europejskiej, ochrony konsumentów, poprawy dostępności dla osób niepełnosprawnych i starszych, aż po przeciwdziałanie zmianom klimatu. Aby szybko odpowiadać na zmieniające się potrzeby we wszystkich dziedzinach, potrzebny będzie wszechstronny, obejmujący wszystkie zainteresowane podmioty, efektywny i aktualny pod względem technicznym system normalizacji europejskiej. Będzie on opierać się na mocnych stronach już istniejącego systemu, lecz musi również być elastyczny i umożliwiać odpowiednią reakcję na przyszłe wyzwania w miarę ich powstawania.

W swej strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu [COM(2010) 2020] Komisja podkreśliła konieczność poprawy metod ustanawiania norm oraz wykorzystywania norm w Europie w taki sposób, by normy europejskie i międzynarodowe służyły długotrwałej konkurencyjności przemysłu europejskiego i osiągnięciu ważnych celów politycznych w takich dziedzinach jak e-administracja, e-zdrowie lub e-dostępność.

W dniu 21 października 2010 r. Parlament Europejski przyjął sprawozdanie w sprawie przyszłości europejskiej normalizacji [A7-0276/2010], w którym wskazano, że w ramach przeglądu normalizacji europejskiej należy zachować jej wiele udanych elementów, zaradzić jej brakom i uzyskać właściwą równowagę między wymiarem europejskim, krajowym i międzynarodowym. W sprawozdaniu tym uznano ponadto, że interoperacyjność ma kluczowe znaczenie dla innowacyjności i konkurencyjności, zwłaszcza w sektorze technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK).

W swym komunikacie z dnia 13 kwietnia 2011 r. zatytułowanym „Akt o jednolitym rynku – Dwanaście dźwigni na rzecz pobudzenia wzrostu gospodarczego i wzmocnienia zaufania” Komisja umieściła rozszerzenie systemu normalizacji europejskiej na usługi wśród swych dwunastu głównych działań priorytetowych, które powinny zostać przyjęte przez instytucje europejskie przed końcem 2012 r.

• Kontekst ogólny

Normy i normalizacja są dla UE bardzo skutecznymi narzędziami polityki. Oprócz tego, że normy i normalizacja przynoszą wiele innych korzyści gospodarce europejskiej, są one wykorzystywane jako instrumenty polityki dla zapewnienia między innymi funkcjonowania jednolitego rynku produktów, interoperacyjności sieci i systemów, w szczególności w

obszarze TIK, wysokiego poziomu ochrony konsumentów i środowiska oraz większej innowacyjności i włączenia społecznego.

Normy są niezbędne w społeczeństwie cyfrowym dla zapewnienia interoperacyjności sieci i systemów, zwłaszcza w dziedzinie TIK. W społeczeństwie bazującym na technologiach cyfrowych rozwiązania TIK stosowane są w każdym sektorze gospodarki, a także w naszym życiu codziennym. Musi istnieć możliwość wzajemnej komunikacji pomiędzy rozwiązaniami, aplikacjami i usługami TIK, powinny one być interoperacyjne. Interoperacyjność wymaga norm.

Normy europejskie odgrywają bardzo ważną rolę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego wyrobów przemysłowych. Zastępują one normy krajowe, które często są ze sobą sprzeczne i jako takie mogą stanowić przeszkody techniczne na rynku krajowym.

Dla celów niniejszego rozporządzenia wyróżnia się 2 rodzaje norm: normy europejskie opracowane na wniosek Komisji, na podstawie tak zwanego „zlecenia”, w którym europejskie organizacje normalizacyjne proszone są o ich sporządzenie, oraz pozostałe normy europejskie opracowane z inicjatywy innych podmiotów (przedsiębiorstw, krajowych organów normalizacyjnych, zainteresowanych stron itd.).

Niniejszy wniosek dotyczy trzech głównych problemów.

1. W szybko zmieniającym się świecie i społeczeństwie, zwłaszcza w sektorach charakteryzujących się bardzo krótkimi cyklami życia i powstawania produktów, normy muszą nadążać za szybkim rozwojem technologicznym. Niektóre zainteresowane strony utrzymują, że cały proces tworzenia norm europejskich opracowywanych na wniosek Komisji jest zbyt wolny. Głównym negatywnym skutkiem powolnego procesu ustanawiania norm jest to, że sprzeczne ze sobą normy krajowe pozostają w mocy, co może tworzyć przeszkody techniczne w łańcuchu dostaw lub bariery handlowe, jeśli normy krajowe wykorzystywane są jako instrument protekcyjny. Innym skutkiem jest to, że wobec braku norm zharmonizowanych przedsiębiorstwa nie mogą skorzystać z odpowiedniej normy, aby uzyskać domniemanie zgodności, i muszą wykazywać, że spełnione zostały zasadnicze wymagania zgodnie z modułem oceny zgodności określonym w obowiązującym prawodawstwie UE. W obu przypadkach przedsiębiorstwa nie mogą zaoszczędzić na kosztach, które ponoszą z powodu rozdrobnienia rynku wewnętrznego lub procedur oceny zgodności. Sprzeczne ze sobą normy krajowe lub brak norm zharmonizowanych prowadzą do wyższych kosztów transakcji i wyższych kosztów jednostkowych spowodowanych koniecznością produkcji odmiennych partii. Przemysł reaguje na tę sytuację, tworząc nieformalne kanały normalizacji w celu szybkiego opracowania specyfikacji technicznych dla zapewnienia interoperacyjności, które to specyfikacje uzyskują zasięg międzynarodowy.

2. MŚP napotykają szereg problemów w związku z normami i normalizacją. Jednym z najważniejszych problemów jest według wielu zainteresowanych stron to, że MŚP są ogólnie w niewystarczającym stopniu reprezentowane w działaniach normalizacyjnych, zwłaszcza na poziomie europejskim. Ponadto normy często dotyczą bezpieczeństwa i ogólnego dobra obywateli, wydajności sieci, środowiska i innych dziedzin polityki publicznej. Pomimo tego, że normy odgrywają ważną rolę w społeczeństwie, opinia odpowiednich zainteresowanych grup społecznych nie jest wystarczająco uwzględniana w procesie normalizacji w UE. Aby rozwiązać problem niewystarczającej reprezentacji MŚP i zainteresowanych grup społecznych w działaniach normalizacyjnych, wypłacany jest wkład finansowy na rzecz organizacji reprezentujących te podmioty. Kryteria kwalifikacji do ubiegania się o te dotacje,

warunki korzystania z nich oraz rodzaje dostępnego wsparcia finansowego są bardzo zróżnicowane. Niektóre organizacje otrzymują dotacje na działania, natomiast inne otrzymują również dotacje na działalność. Najbardziej negatywnym skutkiem problemu niewystarczającego uczestnictwa MŚP i zainteresowanych grup społecznych jest ich brak wpływu na proces.

3. W dziedzinie TIK wiele norm zapewniających interoperacyjność nie jest opracowywanych przez europejskie organizacje normalizacyjne, lecz przez inne organizacje opracowujące normy (dalej: „ogólnoświatowe fora i konsorcja”). Konkretny przykład stanowią normy związane z Internetem i siecią WWW. Głównie z powodu braku bardzo specjalistycznej wiedzy fachowej tradycyjne organizacje ustanawiające normy nie zajmują się dziedziną TIK, w związku z czym obecnie większość prac związanych z normalizacją w tym obszarze odbywa się poza formalnym europejskim czy międzynarodowym systemem normalizacji. Aktualnie powoływanie się na „normy forów i konsorcjów” w zamówieniach publicznych podlegających dyrektywie 2004/18/WE jest możliwe jedynie w wyjątkowych okolicznościach. Ponieważ normy te nie mieszczą się jako takie w żadnej z kategorii norm, na które organy publiczne mogą się powoływać w zaproszeniach do składania ofert, ostrożne organy publiczne powstrzymują się od powoływania się na nie. W rezultacie TIK zamawiane przez te organy mogą nie być interoperacyjne z TIK nabytymi przez inne organy. To utrudnienie często powoduje, że organy publiczne unikają określania swej strategii i architektury w zakresie TIK, w tym transgranicznej interoperacyjności pomiędzy organizacjami.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Niniejszy wniosek prowadzi do zastąpienia części dyrektywy 98/34/WE oraz uchylecia decyzji nr 1673/2006/WE i 87/95/EWG.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Niniejsza inicjatywa jest elementem realizacji następujących inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”: „Unia innowacji” [COM(2010) 546], polityka przemysłowa [COM(2010) 614], „Europejska agenda cyfrowa” [COM(2010) 245] i „Europa efektywnie korzystająca z zasobów” [COM(2011) 21]. Przyczynia się ona również do realizacji Aktu o jednolitym rynku [COM(2011) 206] oraz strategii w sprawie niepełnosprawności 2010-2020 [COM(2010) 636]. Stanowi część inicjatywy strategicznej w ramach programu prac Komisji na rok 2011.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Metody konsultacji, główne sektory objęte konsultacjami i ogólny profil respondentów

W latach 2009 i 2010 przeprowadzono dwie ogólne konsultacje społeczne, natomiast w roku 2010 zorganizowano bardziej szczegółowe konsultacje z władzami krajowymi, europejskimi organizacjami normalizacyjnymi, krajowymi organami normalizacyjnymi, organizacjami zrzeszającymi zainteresowane strony oraz forami i konsorcjami. W roku 2009 przyjęto białą księgę zatytułowaną „Modernizacja normalizacji technologii informacyjno-komunikacyjnych w UE. Droga naprzód.”.

Ponadto niniejsze rozporządzenie opiera się na pracach niezależnej grupy ekspertów – zespołu ekspertów ds. przeglądu systemu normalizacji europejskiej (EXPRESS) – składającej się z 30 ekspertów z europejskich, krajowych i międzynarodowych organizacji normalizacyjnych, przemysłu, MŚP, organizacji pozarządowych, związków zawodowych, środowiska akademickiego, forów i konsorcjów oraz organów publicznych z państw członkowskich UE. W lutym 2010 r. EXPRESS przedstawił Komisji Europejskiej sprawozdanie zatytułowane „Normalizacja w służbie konkurencyjnej i innowacyjnej Europy – wizja na rok 2020”.

Streszczenie odpowiedzi oraz sposób ich uwzględnienia

Odpowiedzi udzielone w ramach konsultacji, biała księga pt. „Modernizacja normalizacji technologii informacyjno-komunikacyjnych w UE. Droga naprzód”, sprawozdanie zespołu EXPRESS pt. „Normalizacja w służbie konkurencyjnej i innowacyjnej Europy – wizja na rok 2020” oraz sprawozdanie Parlamentu Europejskiego stanowią podstawę ostatecznie wybranych wariantów strategicznych.

Otwarte konsultacje prowadzono w Internecie od 23.03.2010 r. do 21.05.2010 r. Komisja otrzymała 483 odpowiedzi. Wyniki konsultacji są dostępne pod adresem: http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/public-consultation/index_pl.htm.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena skutków**

W ocenie skutków oraz jej streszczeniu przedstawiono ogólny przegląd różnych wariantów.

Jedynie połączenie wariantów strategicznych 1.A (terminy przedstawiania norm europejskich) i 1.C (przejrzyste i uproszczone procedury stanowienia norm zharmonizowanych i pozostałych norm europejskich opracowywanych na wniosek Komisji) oraz warianty strategiczne 2.C (wzmocnienie pozycji organizacji reprezentujących MŚP i zainteresowane grupy społeczne w ramach europejskich organizacji normalizacyjnych poprzez zapewnienie możliwości uzyskania dotacji na działalność) i 3.B (powoływanie się na „normy forów i konsorcjów” w zamówieniach publicznych) spełniają kryteria skuteczności, efektywności i spójności. Dlatego też niniejszy wniosek opiera się na tych 4 wariantach.

Komisja przeprowadziła ocenę skutków ujętą w programie prac, sprawozdanie z której jest dostępne na stronie internetowej:

http://ec.europa.eu/enterprise/policies/european-standards/index_pl.htm.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

1. Współpraca między krajowymi organami normalizacyjnymi stanie się bardziej przejrzysta.
2. W zamówieniach publicznych możliwe będzie wykorzystanie opracowanych przez inne organizacje norm z zakresu technologii informacyjno-komunikacyjnych – pod warunkiem że normy te spełniają zestaw kryteriów opartych na zasadach WTO dotyczących międzynarodowych procesów normalizacji – w dziedzinach, w których brak jest norm europejskich, w których normy europejskie nie upowszechniły się na rynku lub się zdezaktualizowały.
3. Ulepszone zostanie planowanie – Komisja stworzy roczny program prac, w którym określone zostaną priorytety normalizacji europejskiej i wymagane zlecenia.
4. MŚP i zainteresowane grupy społeczne powinny być lepiej reprezentowane w procesie normalizacji europejskiej i zapewnione zostanie wsparcie finansowe na rzecz reprezentujących je organizacji.
5. Zmniejszenie obciążeń administracyjnych nakładanych na Komisję i europejskie organizacje normalizacyjne, na przykład dzięki możliwości znacznego uproszczenia płatności ryczałtowych, w oczywisty sposób niepowiązanych z jakąkolwiek weryfikacją rzeczywistych kosztów wdrożenia. Niniejszy wniosek stanowi kolejny ruch w stronę systemu opartego na wynikach, bazującego na określeniu uzgodnionych wskaźników i celów (produktów i rezultatów). Prędkość i efektywność procesu stanowienia norm mogłyby być takim celem.
6. Chociaż normy europejskie są już szeroko stosowane w sektorach transportu i logistyki, usług pocztowych oraz sieci i usług łączności elektronicznej, dobrowolne normy europejskie odegrały mniej znaczącą rolę w dążeniu do ukończenia procesu tworzenia jednolitego rynku usług. W zakres niniejszego wniosku włączono zatem normy dotyczące usług, aby umożliwić Komisji wydawanie zleceń opracowania norm europejskich dotyczących usług oraz częściowe finansowanie kosztów ich opracowania.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 114 TFUE.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, o ile wniosek nie podlega wyłącznym kompetencjom UE.

Cele wniosku nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie z następujących względów.

Normalizacja europejska stanowi wsparcie dla prawodawstwa europejskiego ustanawiającego jednolity rynek i przyczynia się do zwiększenia konkurencyjności przemysłu europejskiego. Harmonizacja norm dotyczących produktów na poziomie europejskim pozwala na przezwycięzenie technicznych barier handlowych, które mogłyby być spowodowane sprzecznymi normami krajowymi. Problemy związane z normalizacją na poziomie europejskim wymagają zatem rozwiązania na poziomie europejskim.

Działanie UE zapewni lepsze osiągnięcie celów wniosku z następujących względów.

Cel związany z zapewnieniem funkcjonowania rynku wewnętrznego poprzez zmniejszanie przeszkód w handlu wewnątrzunijnym powstających w związku z różnymi normami krajowymi dotyczącymi produktów nie mógłby zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie. Uznano zatem za właściwe, zgodnie z zasadą pomocniczości oraz ze względu na rozmiary i skutki przedmiotowej kwestii, osiągnięcie go na poziomie UE.

Normy europejskie odgrywają bardzo ważną rolę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego wyrobów przemysłowych. Zastępują one normy krajowe, które często są ze sobą sprzeczne i jako takie mogą stanowić przeszkody techniczne utrudniające wejście na rynki krajowe. Normy zharmonizowane zapewniają spełnienie przez produkty zasadniczych wymagań określonych w prawodawstwie UE. Zgodność z europejską normą „zharmonizowaną” gwarantuje wymagany poziom bezpieczeństwa produktów. Stosowanie norm zharmonizowanych jest jednak wciąż dobrowolne, a producent może skorzystać z wszelkich innych rozwiązań technicznych w celu wykazania, że jego produkt spełnia zasadnicze wymagania.

Podczas procesu oceny skutków odrzucono wiele wariantów nielegislacyjnych z powodów związanych z pomocniczością, jak szczegółowo wyjaśniono w ocenie skutków.

W związku z powyższym niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Wniosek dotyczy jedynie funkcjonowania normalizacji na poziomie europejskim i współpracy między krajowymi organami normalizacyjnymi w celu unikania sprzeczności między normami krajowymi.

Niniejszy wniosek nie pociąga za sobą żadnych nowych obciążeń administracyjnych dla podmiotów gospodarczych, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych ani obywateli.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów.

Sugerowane warianty, jak również elementy upraszczające, nie wymagają zmiany prawodawstwa państw członkowskich. Wspomniany instrument dotyczy jedynie europejskich organizacji normalizacyjnych, współpracy między krajowymi organami normalizacyjnymi, włączenia w normalizację europejską organizacji reprezentujących MŚP i zainteresowane grupy społeczne oraz Komisji. Dyrektywa nie byłaby zatem odpowiednim instrumentem w tym przypadku.

Instrument prawny w tym zakresie musi mieć ogólne zastosowanie, w szczególności w części dotyczącej korzystania z norm forów i konsorcjów przy udzielaniu zamówień, która musi być bezpośrednio stosowana we wszystkich państwach członkowskich. Ponadto taki instrument prawny ma zawierać szereg zobowiązań, które będą miały bezpośrednie zastosowanie do europejskich organizacji normalizacyjnych, krajowych organów normalizacyjnych, organizacji reprezentujących MŚP i zainteresowane grupy społeczne w procesie normalizacji europejskiej oraz Komisji. Najwłaściwszym instrumentem prawnym jest zatem rozporządzenie. Warianty alternatywne nie byłyby wystarczające dla osiągnięcia proponowanych celów.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ na budżet został przedstawiony w ocenie skutków finansowych.

5. INFORMACJE DODATKOWE

- **Uproszczenie**

We wniosku przewiduje się uproszczenie prawodawstwa.

Normalizacja zostanie rozszerzona na usługi. Uproszczone zostanie zarządzanie finansami. Dalsze szczegóły przedstawiono poniżej.

Wniosek został uwzględniony w programie Komisji na rzecz stopniowej aktualizacji i upraszczania dorobku prawnego UE oraz w programie działalności legislacyjnej i prac Komisji pod numerem referencyjnym 2010/ENTR/0021.

- **Uchylenie obowiązującego prawodawstwa**

Przyjęcie wniosku doprowadzi do uchylecia obowiązującego prawodawstwa.

- **Klauzula przeglądu/rewizji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

- **Europejski Obszar Gospodarczy**

Proponowany akt dotyczy kwestii związanych z EOG i z tego względu powinien objąć także Europejski Obszar Gospodarczy.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Celem niniejszego wniosku jest rewizja i połączenie:

1. decyzji Rady 87/95/EWG w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji, poprzez uchylenie prawie wszystkich zawartych w niej (zdezaktualizowanych) przepisów i wprowadzenie nowego systemu umożliwiającego stosowanie w dziedzinie zamówień publicznych norm z zakresu TIK opracowanych przez organizacje inne niż europejskie organy normalizacyjne;

2. dyrektywy 98/34/WE ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (wszystkie artykuły odnoszące się do powiadamiania o projektach przepisów technicznych nie wchodzą w zakres wniosku i pozostają niezmienione), dzięki następującym środkom: współpraca europejska w dziedzinie normalizacji zostanie rozszerzona na usługi, współpraca między krajowymi organami normalizacyjnymi stanie się bardziej przejrzysta, MŚP i zainteresowane grupy społeczne będą lepiej reprezentowane w procesie normalizacji europejskiej i zapewnione zostanie wsparcie finansowe na rzecz reprezentujących je organizacji;

3. decyzji nr 1673/2006/WE w sprawie finansowania normalizacji europejskiej. Główne zasady tej decyzji pozostaną niezmienione, lecz wprowadzone zostaną następujące nowe elementy zgodnie z wnioskiem dotyczącym nowego rozporządzenia finansowego: zmniejszenie obciążeń administracyjnych nakładanych na służby Komisji i europejskie organy normalizacyjne, na przykład dzięki możliwości znacznego uproszczenia płatności ryczałtowych, w oczywisty sposób niepowiązanych z jakąkolwiek weryfikacją rzeczywistych kosztów wdrożenia. Niniejszy wniosek stanowi kolejny ruch w stronę systemu opartego na wynikach, bazującego na określeniu uzgodnionych wskaźników i celów (produktów i rezultatów). Prędkość i efektywność procesu stanowienia norm stanowią taki cel.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmiany dyrektyw Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektyw 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE i 2009/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Głównym celem normalizacji jest określenie dobrowolnych specyfikacji technicznych lub jakościowych, którym mogą odpowiadać obecne lub przyszłe produkty, procesy produkcji lub usługi. Normalizacja może dotyczyć różnych kwestii, takich jak normalizacja różnych klas lub rozmiarów danego produktu lub specyfikacje techniczne na rynkach produktów lub usług, na których niezbędna jest zgodność i interoperacyjność z innymi produktami i systemami.
- (2) Normalizacja europejska pomaga również zwiększyć konkurencyjność przedsiębiorstw, ułatwiając w szczególności swobodny przepływ towarów i usług, interoperacyjność sieci, funkcjonowanie środków komunikacji, rozwój technologiczny i innowacyjność. Normy przynoszą znaczne pozytywne skutki gospodarcze, na przykład dzięki promowaniu wzajemnego przenikania gospodarczego na rynku wewnętrznym oraz sprzyjaniu rozwojowi nowych i ulepszonych produktów lub rynków i poprawie warunków dostaw. Normy powodują w ten sposób zwykle zwiększenie konkurencji oraz obniżenie kosztów produkcji i sprzedaży, przynosząc korzyści całej gospodarce. Normy mogą także przyczyniać się do podtrzymania i

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

poprawy jakości, dostarczania informacji oraz zapewniania interoperacyjności i zgodności, tym samym zwiększając wartość dla konsumentów.

- (3) Normy europejskie powinny być nadal przyjmowane przez europejskie organy normalizacyjne, a mianowicie Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN), Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) i Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI).
- (4) Normy europejskie odgrywają bardzo ważną rolę na rynku wewnętrznym, głównie dzięki domniemaniu zgodności produktów, które mają być udostępnione na rynku, z zasadniczymi wymaganiami dotyczącymi tych produktów określonymi w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym.
- (5) Regulacji normalizacji europejskiej służą specjalne ramy prawne składające się z trzech różnych aktów prawnych, a mianowicie dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego², decyzji nr 1673/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. w sprawie finansowania normalizacji europejskiej³ oraz decyzji Rady 87/95/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji⁴. Jednakże obecne ramy regulacyjne nie nadążają już za rozwojem normalizacji europejskiej w ostatnich dziesięcioleciach. Należy zatem uprościć i przystosować ramy regulacyjne w celu uwzględnienia nowych aspektów normalizacji, aby odzwierciedlić najnowsze postępy w dziedzinie normalizacji europejskiej i stojące przed nią przyszłe wyzwania. Odnosi się to zwłaszcza do coraz częstszego opracowywania norm dotyczących usług oraz do rozwoju produktów normalizacyjnych innych niż formalne normy.
- (6) Aby zapewnić skuteczność norm i normalizacji jako narzędzi polityki unijnej, konieczne jest posiadanie skutecznego, efektywnego i opłacalnego finansowo systemu normalizacji, stanowiącego elastyczną i przejrzystą platformę służącą osiągnięciu konsensusu wszystkich uczestników.
- (7) W dyrektywie 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym⁵ ustanowiono ogólne przepisy ułatwiające usługodawcom korzystanie ze swobody przedsiębiorczości oraz ułatwiające swobodny przepływ usług, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiej jakości usług. W dyrektywie tej zobowiązuje się państwa członkowskie, by we współpracy z Komisją wspierały opracowanie dobrowolnych norm europejskich w celu ułatwienia zgodności między usługami świadczonymi przez usługodawców z różnych państw członkowskich, informacjami dla usługobiorcy i jakością świadczonej usługi. Dyrektywa 98/34/WE ma jednak zastosowanie jedynie w odniesieniu do norm dotyczących produktów, natomiast normy dotyczące usług nie są nią wprost objęte. W realiach rynku wewnętrznego rozgraniczenie między usługami a towarami staje się jednak mniej istotne. W praktyce nie zawsze jest możliwe wyraźne odróżnienie norm dotyczących produktów od norm dotyczących usług. Wiele norm dotyczących

² Dz.U. L 24 z 21.7.1998, s. 37.

³ Dz.U. L 315 z 15.11.2006, s. 9.

⁴ Dz.U. L 36 z 7.2.1987, s. 31.

⁵ Dz.U. L 376 z 27.12.2006.

produktów zawiera część dotyczącą usług, a normy dotyczące usług często odnoszą się również częściowo do produktów. Wskutek tego konieczne jest dostosowanie ram prawnych do tych nowych okoliczności poprzez objęcie zakresem tychże ram norm dotyczących usług.

- (8) Impuls do opracowywania dobrowolnych norm dotyczących usług powinny stanowić czynniki rynkowe, dzięki czemu górę brałyby potrzeby podmiotów gospodarczych i zainteresowanych stron, których dana norma bezpośrednio lub pośrednio dotyczy; powinno ono także uwzględniać interes publiczny i odbywać się w oparciu o konsensus. Normy te powinny się przede wszystkim koncentrować na usługach powiązanych z produktami i procesami.
- (9) Europejskie organy normalizacyjne podlegają prawu konkurencji w zakresie, w jakim mogą zostać uznane za przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw w rozumieniu art. 101 i 102 Traktatu.
- (10) Normy krajowe w Unii przyjmowane są przez krajowe organy normalizacyjne, co może prowadzić do powstawania sprzecznych norm i przeszkód technicznych na rynku wewnętrznym. Dla potrzeb rynku wewnętrznego i dla skuteczności normalizacji w Unii konieczne jest zatem zatwierdzenie istniejącej regularnej wymiany informacji między krajowymi organami normalizacyjnymi, europejskimi organami normalizacyjnymi i Komisją na temat obecnych i przyszłych prac normalizacyjnych. Ta wymiana informacji powinna być dostosowana do załącznika 3 do Porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu, zatwierdzonego decyzją Rady 80/271/EWG z dnia 10 grudnia 1979 r. dotyczącą zawarcia wielostronnych porozumień wynikających z negocjacji handlowych w latach 1973-1979⁶.
- (11) Regularna wymiana informacji między krajowymi organami normalizacyjnymi, europejskimi organami normalizacyjnymi i Komisją nie powinna uniemożliwiać organom normalizacyjnym wypełniania innych obowiązków i wywiązywania się z innych zobowiązań, a w szczególności nie powinna uniemożliwiać stosowania się do postanowień załącznika 3 do Porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu.
- (12) Normy mogą w ramach polityki europejskiej stanowić pomocne narzędzie rozwiązywania ważnych kwestii społecznych, takich jak zmiana klimatu, zrównoważone wykorzystanie zasobów, starzenie się społeczeństwa i ogólna innowacyjność. Inicjując opracowywanie norm europejskich lub międzynarodowych dla towarów i technologii na tych rozwijających się rynkach, Europa mogłaby stworzyć przewagę konkurencyjną dla swych przedsiębiorstw i ułatwić handel.
- (13) Normy są ważnym narzędziem dla przedsiębiorstw, a zwłaszcza dla małych i średnich przedsiębiorstw (dalej: „MŚP”), które nie są jednak dostatecznie zaangażowane w system normalizacji, w związku z czym istnieje ryzyko, że normy nie uwzględniają potrzeb i interesów MŚP. Dlatego też konieczna jest poprawa ich reprezentacji i uczestnictwa w procesie normalizacji, zwłaszcza w komitetach technicznych.
- (14) Normy europejskie mają decydujące znaczenie dla konkurencyjności MŚP, które jednak, ogólnie biorąc, nie są dostatecznie reprezentowane w działalności

⁶ Dz.U. L 71 z 17.3.1980, s. 1.

normalizacyjnej, zwłaszcza na poziomie europejskim. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem zapewnić właściwą reprezentację MŚP w procesie normalizacji europejskiej przez jednostkę o właściwych kwalifikacjach.

- (15) Normy mogą mieć duży wpływ na społeczeństwo, zwłaszcza na bezpieczeństwo i ogólne dobro obywateli, wydajność sieci, środowisko, dostępność i inne dziedziny polityki publicznej. Konieczne jest zatem sprawienie, by zainteresowane grupy społeczne odgrywały większą rolę przy opracowywaniu norm i miały większy wkład w tę działalność, dzięki wsparciu organizacji reprezentujących interesy konsumentów i zainteresowanych grup społecznych oraz działających na rzecz środowiska.
- (16) W normach powinno się w możliwie największym stopniu uwzględniać wpływ na środowisko w całym cyklu życia produktów i usług. Ważne i publicznie dostępne narzędzia oceny takiego wpływu w całym cyklu życia zostały opracowane przez Wspólne Centrum Badawcze Komisji.
- (17) Wykonalność współpracy między Komisją a systemem normalizacji europejskiej zależy od starannego planowania przyszłych wniosków o opracowanie norm. Planowanie to można by ulepszyć, zwłaszcza dzięki wkładowi zainteresowanych stron. Ponieważ w dyrektywie 98/34/WE przewidziano już możliwość zwracania się do europejskich organów normalizacyjnych o opracowanie norm europejskich, właściwe jest wprowadzenie lepszego i przejrzystsze planowania w rocznym programie prac, który powinien obejmować przegląd wszystkich wniosków o opracowanie norm, które Komisja zamierza przedłożyć europejskim organom normalizacyjnym.
- (18) W kilku dyrektywach harmonizujących warunki wprowadzania produktów do obrotu postanowiono, że Komisja może wnioskować o przyjęcie przez europejskie organy normalizacyjne zharmonizowanych norm europejskich, na podstawie których przyjmuje się domniemanie zgodności z mającymi zastosowanie zasadniczymi wymaganiami. Wiele z tych aktów ustawodawczych zawiera jednak rozmaite przepisy dotyczące sprzeciwów wobec tych norm, w sytuacji gdy normy te nie obejmują, lub nie obejmują w całości, wszystkich mających zastosowanie wymogów. Rozbieżne przepisy powodujące niepewność dla podmiotów gospodarczych i europejskich organów normalizacyjnych znajdują się w szczególności w dyrektywie Rady 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej⁷, dyrektywie Rady 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego⁸, dyrektywie 94/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem⁹, dyrektywie 94/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających¹⁰, dyrektywie 95/16/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29

⁷ Dz.U. L 399 z 30.12.1989, s. 18.

⁸ Dz.U. L 121 z 15.5.1993, s. 20.

⁹ Dz.U. L 100 z 19.4.1994, s. 1.

¹⁰ Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 15.

czerwca 1995 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących dźwigów¹¹, dyrektywie 97/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych¹², dyrektywie 2004/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych¹³, dyrektywie 2007/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie wprowadzania do obrotu wyrobów pirotechnicznych¹⁴, dyrektywie 2009/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. odnoszącej się do prostych zbiorników ciśnieniowych¹⁵ oraz dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/23/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wag nieautomatycznych¹⁶. Konieczne jest zatem włączenie do niniejszego rozporządzenia jednolitej procedury przewidzianej w decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu, uchylającej decyzję Rady 93/465/EWG¹⁷, i skreślenie odpowiednich przepisów we wspomnianych dyrektywach.

- (19) Organy publiczne powinny jak najlepiej korzystać z pełnego zakresu stosownych norm przy zamawianiu sprzętu, oprogramowania i usług informatycznych, np. poprzez wybór norm, które mogą być wdrożone przez wszystkich zainteresowanych dostawców, tym samym umożliwiając większą konkurencję i obniżając ryzyko polegające na zdominowaniu przez jedną technologię bądź jednego dostawcę. W dyrektywie 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującej procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych¹⁸ oraz w dyrektywie 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi¹⁹ ustalono, że specyfikacje techniczne w zamówieniach publicznych powinny być formułowane przez odniesienie do norm krajowych stanowiących transpozycję norm europejskich, europejskich aprobat technicznych, wspólnych specyfikacji technicznych, norm międzynarodowych, innych systemów referencji technicznych ustanowionych przez europejskie organy normalizacyjne lub – w przypadku ich braku – do norm krajowych, krajowych aprobat technicznych lub krajowych specyfikacji technicznych odnoszących się do projektowania, wyliczeń i realizacji robót oraz wykorzystania produktów – lub przez odniesienie do równoważnych regulacji. Normy z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych są jednak często opracowywane przez inne organizacje zajmujące się opracowywaniem norm i nie należą do żadnej z kategorii norm i aprobat określonych w dyrektywach 2004/17/WE i 2004/18/WE. Konieczne jest zatem umożliwienie czynienia odniesień do norm z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych w specyfikacjach technicznych towarzyszących zamówieniom publicznym, w celu reagowania na szybki rozwój w dziedzinie technologii

¹¹ Dz.U. L 213 z 7.9.1995, s. 1.

¹² Dz.U. L 181 z 9.7.1997, s. 1.

¹³ Dz.U. L 135 z 30.4.2004, s. 1.

¹⁴ Dz.U. L 154 z 14.6.2007, s. 1.

¹⁵ Dz.U. L 264 z 8.10.2009, s. 12.

¹⁶ Dz.U. L 122 z 16.5.2009, s. 6.

¹⁷ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.

¹⁸ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

¹⁹ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

informacyjno-komunikacyjnych, ułatwiania świadczenia usług transgranicznych, pobudzania konkurencji oraz promowania interoperacyjności i innowacyjności.

- (20) Niektóre normy z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych nie są opracowywane zgodnie z kryteriami określonymi w załączniku 3 do Porozumienia w sprawie barier technicznych w handlu. W niniejszym rozporządzeniu należy zatem określić procedurę wyboru norm z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych, które mogłyby być stosowane w zamówieniach publicznych, w ramach której prowadzone byłyby konsultacje na szeroką skalę z wieloma różnymi zainteresowanymi stronami, w tym europejskimi organami normalizacyjnymi, przedsiębiorstwami i organami publicznymi. W niniejszym rozporządzeniu należy również określić, w postaci wykazu cech, wymogi dotyczące takich norm i powiązanych z nimi procesów normalizacyjnych. Cechy te powinny zapewniać przestrzeganie celów polityki publicznej i potrzeb społecznych oraz powinny się opierać na kryteriach opracowanych w ramach Światowej Organizacji Handlu dla międzynarodowych organizacji normalizacyjnych.
- (21) Aby zwiększyć innowacyjność i konkurencję między znormalizowanymi rozwiązaniami, uznanie danej specyfikacji technicznej nie powinno uniemożliwiać uznania konkurencyjnej specyfikacji technicznej zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia. Każde uznanie powinno zależeć od posiadania przez daną specyfikację wymaganych cech oraz osiągnięcia przez nią minimalnego poziomu akceptacji rynkowej. Akceptacji rynkowej nie powinno się interpretować jako wdrożenia na szeroką skalę na rynku.
- (22) Wybrane normy z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych mogłyby przyczyniać się do wykonania decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA)²⁰, w której ustanowiono, na okres 2010-2015, program dotyczący rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych oraz instytucji i organów Unii, dostarczający wspólnych i dzielonych rozwiązań ułatwiających interoperacyjność.
- (23) W dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych mogą zaistnieć sytuacje, w których właściwe jest zachęcanie do przestrzegania określonych norm na poziomie unijnym, lub wymaganie ich przestrzegania, w celu zapewnienia interoperacyjności na jednolitym rynku i poprawy swobody wyboru dla użytkowników. W innych okolicznościach może się również zdarzyć, że określone normy europejskie nie odpowiadają już potrzebom konsumentów lub utrudniają rozwój technologiczny. Z tych powodów w dyrektywie 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej²¹ umożliwiono Komisji, w stosownych przypadkach, występowanie do europejskich organów normalizacyjnych z wnioskiem o sporządzenie norm, ustalanie wykazu norm lub specyfikacji publikowanych w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* w celu zachęcania do ich stosowania lub wprowadzanie obowiązku ich wdrożenia, lub usuwanie norm lub specyfikacji z tego wykazu.

²⁰ Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20.

²¹ Dz.U. L 108 z 24.4.2002, s. 33.

- (24) Niniejsze rozporządzenie nie powinno uniemożliwiać europejskim organom normalizacyjnym dalszych prac nad normami z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych ani dalszego rozwijania współpracy z innymi organami opracowującymi normy, zwłaszcza w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych, w celu zapewnienia spójności i uniknięcia tworzenia różnych norm opracowywanych przez różne organizacje lub powielania norm podczas wdrażania norm i specyfikacji.
- (25) W decyzji nr 1673/2006/WE określono zasady udziału Unii w finansowaniu normalizacji europejskiej z myślą o tym, aby normy europejskie i inne europejskie dokumenty normalizacyjne były opracowywane i poddawane rewizji w sposób służący wspieraniu celów, prawodawstwa i polityki Unii. Dla celów uproszczenia administracyjnego i budżetowego właściwe jest włączenie przepisów tej decyzji do niniejszego rozporządzenia zgodnie z wnioskiem dotyczącym nowego rozporządzenia finansowego.
- (26) Zważywszy na bardzo szeroki zasięg normalizacji europejskiej w zakresie wspierania polityki i prawodawstwa Unii oraz różne typy działań normalizacyjnych, konieczne jest uwzględnienie różnych form finansowania. Dotyczy to głównie dotacji, bez zaproszeń do składania wniosków, dla europejskich i krajowych organów normalizacyjnych, zgodnie z art. 110 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 roku w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich²² oraz art. 168 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich²³. Ponadto te same przepisy powinny mieć zastosowanie wobec tych organów, które pomimo nieuznania ich za europejskie organy normalizacyjne w niniejszym rozporządzeniu zostały upoważnione w akcie podstawowym i powierzono im prowadzenie prac wstępnych w ramach wspierania normalizacji europejskiej we współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi.
- (27) Jako że europejskie organy normalizacyjne w sposób ciągły wspierają działania Unii, powinny one posiadać skuteczne i sprawnie działające sekretariaty centralne. Komisja powinna mieć zatem możliwość przyznawania dotacji organom działającym na rzecz ogólnego interesu europejskiego, bez stosowania w przypadku dotacji na działalność zasady corocznego zmniejszania ich wysokości, o której mowa w art. 113 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.
- (28) W decyzji nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającej Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013)²⁴, decyzji nr 1926/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiającej program działań Wspólnoty w dziedzinie polityki ochrony konsumentów (2007–2013)²⁵ oraz rozporządzeniu (WE) nr 614/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie instrumentu

²² Dz.U. L 248 z 16.9.2002, s. 1.

²³ Dz.U. L 357 z 31.12.2002, s. 1.

²⁴ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15.

²⁵ Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 39.

finansowego na rzecz środowiska (LIFE+)²⁶ przewidziano już możliwość wsparcia finansowego organizacji europejskich, które w procesie normalizacji reprezentują MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska, natomiast specjalne dotacje wypłacane są organizacjom europejskim reprezentującym w procesie normalizacji interesy społeczne. Finansowanie na mocy decyzji nr 1639/2006/WE, decyzji nr 1926/2006/WE oraz rozporządzenia (WE) nr 614/2007 zakończy się z dniem 31 grudnia 2013 r. Dalsze popieranie i zachęcanie do aktywnego uczestnictwa organizacji europejskich reprezentujących MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska i interesy społeczne ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju normalizacji europejskiej. Organizacje te działają w ogólnym interesie europejskim i tworzą, z racji określonego upoważnienia udzielonego im przez krajowe organizacje nienastawione na zysk, europejską sieć reprezentującą podmioty nienastawione na zysk, działające w państwach członkowskich na rzecz zasad i polityki spójnej z celami traktatów. Ze względu na kontekst, w jakim działają, oraz ich cele statutowe, organizacje europejskie reprezentujące MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska i interesy społeczne w procesie normalizacji europejskiej odgrywają stałą rolę, zasadniczą dla działalności i polityki Unii. Komisja powinna być zatem w stanie nadal przyznawać dotacje tym organom, bez stosowania w przypadku dotacji na działalność zasady corocznego zmniejszania ich wysokości, o której mowa w art. 113 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002.

- (29) Finansowanie działalności normalizacyjnej powinno również móc obejmować działania wstępne i pomocnicze związane z tworzeniem norm lub innych produktów normalizacji. Jest to konieczne przede wszystkim w przypadku prac obejmujących badania, przygotowywanie wstępnych dokumentów do celów legislacyjnych, badania międzylaboratoryjne oraz zatwierdzanie lub ocenianie norm. Promowanie normalizacji na poziomie europejskim i międzynarodowym powinno być również kontynuowane dzięki programom dotyczącym pomocy technicznej dla państw trzecich i współpracy z nimi. W celu polepszenia dostępu do rynku oraz zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw w Unii powinno być możliwe przyznawanie dotacji innym organom w drodze zaproszeń do składania wniosków lub, w razie potrzeby, udzielania zamówień.
- (30) Finansowanie unijne powinno mieć na celu ustanowienie norm lub innych produktów normalizacji, ułatwienie ich stosowania przez przedsiębiorstwa dzięki przetłumaczeniu ich na poszczególne języki urzędowe Unii, wzmocnienie spójności systemu normalizacji europejskiej oraz zapewnienie sprawiedliwego i przejrzystego dostępu do norm europejskich dla wszystkich podmiotów rynkowych w całej Unii. Jest to szczególnie ważne w przypadkach, gdy dzięki zastosowaniu norm możliwe jest zastosowanie się do aktów ustawodawczych Unii.
- (31) W celu zapewnienia skutecznego stosowania niniejszego rozporządzenia powinna istnieć możliwość skorzystania z niezbędnej wiedzy fachowej, w szczególności z zakresu audytu i zarządzania finansowego, jak również ze środków wsparcia administracyjnego, pozwalających na ułatwienie wdrożenia oraz regularną ocenę przydatności działań będących przedmiotem finansowania unijnego dla zapewnienia ich użyteczności i przynoszenia przez nie oczekiwanych skutków.

²⁶

Dz.U. L 149 z 9.6.2007, s. 1.

- (32) Należy również wprowadzić odpowiednie środki w celu uniknięcia nadużyć finansowych i nieprawidłowości oraz odzyskania nienależnie wypłaconych środków finansowych, zgodnie z rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich²⁷ i (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami²⁸ oraz rozporządzeniem (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)²⁹.
- (33) W celu aktualizacji wykazów europejskich organów normalizacyjnych, dostosowania kryteriów uznawania norm z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych do rozwoju technicznego oraz dostosowania kryteriów dotyczących organizacji reprezentujących MŚP i zainteresowane grupy społeczne do późniejszych zmian w zakresie ich charakteru nienastawionego na osiągnięcie zysku oraz ich reprezentacyjności, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 Traktatu w odniesieniu do zmian w załącznikach do niniejszego rozporządzenia. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym z ekspertami.
- (34) Podczas przygotowywania i sporządzania aktów delegowanych Komisja powinna zapewnić równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (35) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję³⁰.
- (36) W przypadku decyzji wykonawczych w związku ze sprzeciwami wobec norm zharmonizowanych, uznanymi przez Komisję za uzasadnione i w przypadku których odniesienia do danej normy zharmonizowanej nie zostały jeszcze opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, należy stosować procedurę doradczą – ze względu na to, że dana norma nie spowodowała jeszcze powstania domniemania zgodności z zasadniczymi wymaganiami określonymi w obowiązującym unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym.
- (37) W przypadku decyzji wykonawczych w związku ze sprzeciwami wobec norm zharmonizowanych, uznanymi przez Komisję za uzasadnione i w przypadku których odniesienia do danej normy zharmonizowanej zostały już opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, należy stosować procedurę sprawdzającą – ze względu na to, że taka decyzja mogłaby wpływać na domniemanie zgodności z mającymi zastosowanie zasadniczymi wymaganiami.

²⁷ Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1.

²⁸ Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

²⁹ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.

³⁰ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

- (38) Ponieważ normalizacja na poziomie europejskim nie może zostać osiągnięta w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i dlatego ze względu na jej rozmiary i skutki możliwe jest lepsze jej osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tymże artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (39) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 98/34/WE, 89/686/EWG, 93/15/EWG, 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE oraz 2009/23/WE.
- (40) Należy zatem uchylić decyzję nr 1673/2006/WE oraz decyzję 87/95/EWG,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Rozdział I

Przepisy ogólne

Artykuł 1 *Przedmiot*

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się reguły odnoszące się współpracy między europejskimi organami normalizacyjnymi, krajowymi organami normalizacyjnymi i Komisją, ustanawiania norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych dotyczących produktów i usług w ramach wspierania unijnego prawodawstwa i polityki, uznawania specyfikacji technicznych w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych (dalej: „TIK”) oraz finansowania normalizacji europejskiej.

Artykuł 2 *Definicje*

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- (1) „norma” oznacza specyfikację techniczną do wielokrotnego lub ciągłego stosowania, zgodność z którą nie jest obowiązkowa i która jest jedną z następujących norm:
- (a) „norma międzynarodowa” oznacza normę przyjętą przez międzynarodowy organ normalizacyjny;
 - (b) „norma europejska” oznacza normę przyjętą przez jeden z europejskich organów normalizacyjnych;
 - (c) „norma zharmonizowana” oznacza normę europejską przyjętą na podstawie złożonego przez Komisję wniosku o zastosowanie unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego;
 - (d) „norma krajowa” oznacza normę przyjętą przez krajowy organ normalizacyjny;

- (e) „norma TIK” oznacza normę z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych;
- (2) „europejski dokument normalizacyjny” oznacza wszelką specyfikację techniczną inną niż norma europejska, przyjętą przez europejski organ normalizacyjny do wielokrotnego lub ciągłego stosowania, zgodność z którą nie jest obowiązkowa;
- (3) „projekt normy” oznacza dokument zawierający tekst specyfikacji technicznych dotyczących danego przedmiotu, który ma zostać przyjęty zgodnie z odpowiednią procedurą normalizacyjną, w formie, jaką otrzymał po pracach przygotowawczych i w jakiej został udostępniony celem umożliwienia publicznego przedstawienia uwag lub poddania go analizie;
- (4) „specyfikacja techniczna” oznacza specyfikację zawartą w dokumencie, w którym określono jedno z poniższych:
- (a) wymagane cechy produktu, w tym poziomy jakości, właściwości użytkowych, interoperacyjności, bezpieczeństwa lub wymiary, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do produktu w zakresie nazwy, pod którą jest sprzedawany, terminologii, symboli, badań i metod badawczych, opakowania, oznakowania lub etykietowania oraz procedur oceny zgodności;
 - (b) metody i procesy produkcji stosowane w odniesieniu do produktów rolnych, o których mowa w art. 38 ust. 1 Traktatu, produktów przeznaczonych do spożycia przez ludzi i zwierzęta oraz produktów leczniczych, jak również metody i procesy produkcji odnoszące się do innych produktów, w przypadku gdy mają one wpływ na ich cechy;
 - (c) wymagane cechy usługi, w tym poziomy jakości, świadczenia, interoperacyjności i bezpieczeństwa, włącznie z wymaganiami mającymi zastosowanie do usługodawcy w zakresie informacji, które należy udostępniać usługobiorcy zgodnie z art. 22 ust. 1-3 dyrektywy 2006/123/WE;
 - (d) metody i kryteria oceny właściwości użytkowych wyrobów budowlanych zdefiniowanych w art. 2 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 305/2011 z dnia 9 marca 2011 r. ustanawiającego zharmonizowane warunki wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych i uchylającego dyrektywę Rady 89/106/EWG³¹ w odniesieniu do ich zasadniczych charakterystyk;
- (5) „produkt” oznacza każdy produkt wytworzony przemysłowo i każdy produkt rolny, włącznie z produktami rybnymi;
- (6) „usługa” oznacza wszelką działalność gospodarczą prowadzoną na własny rachunek, wykonywaną zwykle za wynagrodzeniem, o której mowa w art. 57 Traktatu;
- (7) „europejski organ normalizacyjny” oznacza organ, o którym mowa w załączniku I;

³¹ Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 5.

- (8) „międzynarodowy organ normalizacyjny” oznacza Międzynarodową Organizację Normalizacyjną (ISO), Międzynarodową Komisję Elektrotechniczną (IEC) i Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny (ITU).

Rozdział II

Przejrzystość i uczestnictwo zainteresowanych stron

Artykuł 3

Przejrzystość programów prac organów normalizacyjnych

1. Co najmniej raz do roku każdy europejski i krajowy organ normalizacyjny ustala swój program prac. Ten program prac zawiera informacje o normach i europejskich dokumentach normalizacyjnych, które organ zamierza opracować lub zmienić, które opracowuje lub zmienia i które przyjął w poprzednim okresie, o ile nie stanowią one identycznych lub równoważnych transpozycji norm międzynarodowych lub europejskich.
2. W odniesieniu do każdej normy i europejskiego dokumentu normalizacyjnego wskazuje się w programie prac:
 - a) przedmiot;
 - b) osiągnięty etap opracowania norm i europejskich dokumentów normalizacyjnych;
 - c) odniesienia do wszelkich norm międzynarodowych służących za podstawę.
3. Każdy europejski i krajowy organ normalizacyjny udostępnia swój program prac na swej stronie internetowej lub na dowolnej innej publicznie dostępnej stronie internetowej, a zawiadomienie o istnieniu programu prac – w krajowej lub, w stosownych przypadkach, europejskiej publikacji dotyczącej działalności normalizacyjnej.
4. Nie później niż w chwili publikacji swego programu prac każdy europejski i krajowy organ normalizacyjny powiadamia o jego istnieniu pozostałe europejskie i krajowe organy normalizacyjne oraz Komisję.
5. Krajowe organy normalizacyjne nie mogą sprzeciwiać się włączeniu danego przedmiotu podlegającego normalizacji do programu prac europejskiego organu normalizacyjnego.

Artykuł 4

Przejrzystość norm

1. Każdy europejski i krajowy organ normalizacyjny przesyła każdy projekt normy krajowej, normy europejskiej i europejskiego dokumentu normalizacyjnego pozostałym europejskim i krajowym organom normalizacyjnym oraz Komisji, na ich wniosek.

2. Każdy europejski i krajowy organ normalizacyjny bezzwłocznie odpowiada na wszelkie uwagi otrzymane od jakiegokolwiek innego europejskiego i krajowego organu normalizacyjnego oraz Komisji w związku z jakimkolwiek takim projektem i należycie uwagi te uwzględnia.
3. Krajowe organy normalizacyjne zapewniają:
 - a) publikację projektów norm w taki sposób, by strony mające siedzibę w pozostałych państwach członkowskich miały możliwość przedstawienia uwag;
 - b) możliwość biernego lub czynnego udziału pozostałych krajowych organów normalizacyjnych w planowanych działaniach poprzez wysłanie obserwatora.

Artykuł 5

Uczestnictwo zainteresowanych stron w normalizacji europejskiej

1. Europejskie organy normalizacyjne zapewniają właściwą reprezentację małych i średnich przedsiębiorstw (dalej: „MŚP”), organizacji konsumenckich, stron zainteresowanych kwestiami ochrony środowiska oraz zainteresowanych grup społecznych, w szczególności poprzez organizacje, o których mowa w załączniku III, na poziomie kształtowania polityki i co najmniej na następujących etapach opracowywania norm europejskich lub europejskich dokumentów normalizacyjnych:
 - (a) wniosek dotyczący nowych zadań oraz akceptacja tych zadań;
 - (b) dyskusja techniczna nad wnioskami;
 - (c) przedstawianie uwag dotyczących projektów;
 - (d) rewizja istniejących norm europejskich lub europejskich dokumentów normalizacyjnych;
 - (e) rozpowszechnianie przyjętych norm europejskich lub europejskich dokumentów normalizacyjnych oraz prowadzenie działań uświadamiających na ich temat.
2. Europejskie organy normalizacyjne zapewniają właściwą reprezentację, na poziomie technicznym, przedsiębiorstw, ośrodków badawczych i uczelni wyższych oraz innych podmiotów prawnych w działalności normalizacyjnej dotyczącej nowego obszaru o istotnych konsekwencjach w zakresie polityki lub innowacji technicznych, jeżeli dane podmioty prawne uczestniczyły w związanym z takim obszarem projekcie finansowanym przez Unię w ramach wieloletniego ramowego programu działań w dziedzinie badań i rozwoju technologicznego.

Rozdział III

Normy europejskie i europejskie dokumenty normalizacyjne jako wsparcie unijnego prawodawstwa i polityki

Artykuł 6

Program prac Komisji w zakresie normalizacji europejskiej

1. Komisja przyjmuje roczny program prac w zakresie normalizacji europejskiej, w którym wskazuje się normy europejskie i europejskie dokumenty normalizacyjne, o które Komisja zamierza wystąpić do europejskich organów normalizacyjnych zgodnie z art. 7.
2. W programie prac w zakresie normalizacji europejskiej, o którym mowa w ust. 1, określa się szczegółowe cele i politykę, którym mają odpowiadać normy europejskie i inne europejskie dokumenty normalizacyjne, o które Komisja zamierza wystąpić do europejskich organów normalizacyjnych. W pilnych przypadkach Komisja może wydawać wnioski bez wcześniejszego wskazania.

Artykuł 7

Wnioski o normalizację kierowane do europejskich organów normalizacyjnych

1. Komisja może zwrócić się z wnioskiem do jednego lub kilku europejskich organów normalizacyjnych o sporządzenie w ustalonym terminie projektu normy europejskiej lub europejskiego dokumentu normalizacyjnego. Muszą one wynikać z uwarunkowań rynkowych, uwzględniać interes publiczny i opierać się na konsensusie.
2. Odpowiedni europejski organ normalizacyjny wskazuje w ciągu jednego miesiąca od jego otrzymania, czy przyjmuje wniosek, o którym mowa w ust. 1.
3. W ciągu trzech miesięcy od otrzymania przyjęcia, o którym mowa w ust. 2, Komisja informuje odpowiedni europejski organ normalizacyjny o przyznaniu dotacji na sporządzenie projektu normy europejskiej lub europejskiego dokumentu normalizacyjnego.
4. Europejskie organy normalizacyjne informują Komisję o działaniach przedsięwziętych w celu opracowania norm lub dokumentów, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 8

Sprzeciwy wobec norm zharmonizowanych

1. W przypadku gdy państwo członkowskie uważa, że norma zharmonizowana nie spełnia w całości wymogów określonych w odpowiednim prawodawstwie unijnym, które to wymogi w założeniu ma obejmować, informuje o tym Komisję.

2. Jeśli Komisja uważa, że sprzeciwy, o których mowa w ust. 1, są uzasadnione, podejmuje decyzję o:
 - (a) niepublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* odniesień do danej normy zharmonizowanej lub ich publikacji z zastrzeżeniami;
 - (b) utrzymaniu z zastrzeżeniami odniesień do danej normy zharmonizowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub wycofaniu z niego tych odniesień.
3. Komisja informuje dany europejski organ normalizacyjny o decyzji, o której mowa w ust. 2, oraz, w razie potrzeby, zwraca się z wnioskiem o rewizję danych norm zharmonizowanych.
4. Decyzję, o której mowa w ust. 2 lit. a) niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 18 ust. 2.
5. Decyzję, o której mowa w ust. 2 lit. b) niniejszego artykułu, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 18 ust. 3.

Rozdział IV

Normy z dziedziny TIK

Artykuł 9

Uznawanie specyfikacji technicznych z dziedziny TIK

Na wniosek organu publicznego, o którym mowa w dyrektywie 2004/18/WE, albo z własnej inicjatywy Komisja może podjąć decyzję o uznaniu za normy TIK specyfikacji technicznych niebędących normami krajowymi, europejskimi ani międzynarodowymi i spełniających wymogi określone w załączniku II.

Artykuł 10

Stosowanie norm TIK w zamówieniach publicznych

Normy TIK, o których mowa w art. 9, stanowią wspólne specyfikacje techniczne, o których mowa w dyrektywach 2004/17/WE i 2004/18/WE oraz rozporządzeniu (WE) nr 2342/2002.

Rozdział V

Finansowanie normalizacji europejskiej

Artykuł 11

Finansowanie organów normalizacyjnych przez Unię

1. Europejskim organom normalizacyjnym można przyznać finansowanie przez Unię następującej działalności normalizacyjnej:

- (a) opracowania i rewizji norm europejskich lub europejskich dokumentów normalizacyjnych, o ile te działania są konieczne i odpowiednie dla wsparcia polityki i prawodawstwa Unii;
- (b) weryfikacji jakości norm europejskich lub europejskich dokumentów normalizacyjnych oraz ich zgodności z odpowiednią polityką i prawodawstwem Unii;
- (c) wykonywania prac wstępnych lub pomocniczych w związku z normalizacją europejską, w tym badań, działań w zakresie współpracy, seminariów, ocen, analiz porównawczych, prac badawczych, prac laboratoryjnych, badań międzylaboratoryjnych, prac w zakresie oceny zgodności oraz środków mających na celu skrócenie czasu opracowywania i rewizji norm europejskich lub europejskich dokumentów normalizacyjnych;
- (d) działalności centralnych sekretariatów europejskich organów normalizacyjnych, w tym kształtowania polityki, koordynacji działalności normalizacyjnej, prowadzenia prac technicznych oraz dostarczania informacji zainteresowanym stronom;
- (e) tłumaczenia, jeżeli jest to wymagane, norm europejskich lub europejskich dokumentów normalizacyjnych stosowanych dla wsparcia unijnej polityki i prawodawstwa na języki urzędowe Unii inne niż języki robocze europejskich organów normalizacyjnych lub, w należycie uzasadnionych przypadkach, na języki inne niż języki urzędowe Unii;
- (f) sporządzania informacji mających na celu wyjaśnienie, interpretację i uproszczenie norm europejskich lub europejskich dokumentów normalizacyjnych, w tym sporządzania podręczników użytkownika, informacji o najlepszych praktykach oraz prowadzenia działań uświadamiających;
- (g) działalności zmierzającej do realizacji programów pomocy technicznej, współpracy z państwami trzecimi oraz propagowania i wzmacniania pozycji systemu normalizacji europejskiej oraz norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych wśród zainteresowanych stron w Unii oraz na forum międzynarodowym.

2. Finansowanie przez Unię można również przyznać:

- (a) krajowym organom normalizacyjnym w odniesieniu do działalności normalizacyjnej, o której mowa w ust. 1, podejmowanej przez nie wspólnie z europejskimi organami normalizacyjnymi;
- (b) innym organom, którym powierzono realizację prac, o których mowa w ust. 1 lit. a), c) i g), we współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi.

Artykuł 12

Finansowanie innych organizacji europejskich przez Unię

Organizacjom, o których mowa w załączniku III, można przyznać finansowanie przez Unię następujących działań:

- (a) funkcjonowania tych organizacji oraz ich działań związanych z normalizacją europejską i międzynarodową, w tym prowadzenia prac technicznych oraz dostarczania informacji członkom i innym zainteresowanym stronom;
- (b) ekspertyz prawnych i technicznych, w tym badań, w związku z oceną zapotrzebowania na normy europejskie i europejskie dokumenty normalizacyjne oraz ich opracowywaniem;
- (c) uczestniczenia w pracach technicznych w związku z opracowywaniem i rewizją norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych, koniecznym i odpowiednim dla wsparcia polityki i prawodawstwa Unii;
- (d) weryfikacji jakości norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych oraz ich zgodności z odpowiednią polityką i prawodawstwem Unii;
- (e) propagowania wśród zainteresowanych stron oraz MŚP norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych oraz ich stosowania i dostarczania informacji na ich temat.

Artykuł 13 *Zasady finansowania*

1. Finansowanie przez Unię przyznaje się w postaci:

- (a) dotacji bez zaproszenia do składania wniosków, lub zamówień poprzedzonych procedurami udzielania zamówień publicznych:
 - (i) europejskim i krajowym organom normalizacyjnym na realizację działań, o których mowa w art. 11 ust. 1;
 - (ii) organom określonym aktem podstawowym, w rozumieniu art. 49 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1605/2002, na realizację, we współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi, prac, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. c) niniejszego rozporządzenia;
- (b) dotacji poprzedzonych zaproszeniem do składania wniosków, lub zamówień poprzedzonych procedurami udzielania zamówień publicznych, innym organom, o których mowa w art. 11 ust. 2 lit. b), na realizację, we współpracy z europejskimi organami normalizacyjnymi:
 - (i) tworzenia i rewizji norm europejskich i europejskich dokumentów normalizacyjnych, o których to czynnościach mowa w art. 11 ust. 1 lit. a);
 - (ii) prac wstępnych lub pomocniczych, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. c);
 - (iii) działań, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. g);

- (c) dotacji, poprzedzonych zaproszeniem do składania wniosków, organizacjom, o których mowa w załączniku III, na realizację działań, o których mowa w art. 12.
2. Działania organów, o których mowa w ust. 1, mogą być finansowane poprzez:
- (a) dotacje na działania;
 - (b) dotacje na działalność dla europejskich organów normalizacyjnych i organizacji, o których mowa w załączniku III, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 1605/2002. W przypadku ponowienia dotacje na działalność nie są zmniejszane w sposób automatyczny.
3. Komisja podejmuje decyzję w sprawie zasad finansowania, o których mowa w ust. 1 i 2, i kwot dotacji oraz, w stosownych przypadkach, w sprawie maksymalnego udziału w finansowaniu poszczególnych rodzajów działalności.
4. Z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, dotacje przyznane na działalność normalizacyjną, o której mowa w art. 11 ust. 1 lit. a) i b), mają postać płatności ryczałtowych wypłacanych po spełnieniu następujących warunków:
- (a) normy europejskie lub europejskie dokumenty normalizacyjne, o które Komisja wystąpiła zgodnie z art. 7, są przyjęte lub poddane rewizji w terminie nieprzekraczającym terminu określonego we wniosku, o którym mowa w art. 7;
 - (b) MŚP, organizacje konsumenckie, strony zainteresowane kwestiami ochrony środowiska oraz zainteresowane grupy społeczne są właściwie reprezentowane w pracach nad normalizacją europejską, zgodnie z art. 5 ust. 1.
5. Wspólne cele współpracy oraz warunki administracyjne i finansowe dotyczące dotacji przyznawanych europejskim organom normalizacyjnym i organizacjom, o których mowa w załączniku III, określa się w ramowych umowach o partnerstwie podpisywanych przez Komisję oraz wspomniane organy i organizacje, zgodnie z rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 1605/2002 i rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2342/2002. Komisja powiadamia Parlament Europejski i Radę o zawarciu takich umów.

Artykuł 14 *Zarządzanie*

Środki przeznaczone przez władzę budżetową na finansowanie działalności normalizacyjnej mogą być również wykorzystywane na pokrycie wydatków administracyjnych związanych z przygotowaniem, nadzorem, inspekcjami, audytem i oceną, które są bezpośrednio konieczne dla celów wykonania art. 11, 12 i 13, w tym z badaniami, posiedzeniami, działalnością w dziedzinie informacji i publikacji, wydatkami związanymi z sieciami informatycznymi służącymi do wymiany informacji oraz wszelkimi innymi wydatkami na pomoc administracyjną i techniczną, z której Komisja może korzystać w związku z działalnością normalizacyjną.

Artykuł 15
Ochrona interesów finansowych Unii

1. Podczas realizacji działań finansowanych na mocy niniejszego rozporządzenia Komisja zapewnia ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – przez stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, zgodnie z rozporządzeniami (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.
2. W odniesieniu do działań Unii finansowanych na podstawie niniejszego rozporządzenia pojęcie nieprawidłowości, o którym mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95, oznacza jakiekolwiek naruszenie przepisów prawa unijnego lub jakiekolwiek naruszenie zobowiązań umownych, wynikające z działania lub zaniechania ze strony podmiotu gospodarczego, które w związku z nieuzasadnionym wydatkiem spowodowało lub mogłoby spowodować szkodę w budżecie ogólnym Unii lub w budżetach, które są przez nią zarządzane.
3. Wszelkie porozumienia i umowy wynikające z niniejszego rozporządzenia muszą przewidywać nadzór i kontrolę finansową ze strony Komisji lub dowolnego upoważnionego przez nią przedstawiciela oraz kontrole Trybunału Obrachunkowego, które w razie potrzeby mogą być przeprowadzane na miejscu.

Rozdział VI
Akty delegowane, komitet i sprawozdawczość

Artykuł 16
Akty delegowane

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 17 w odniesieniu do zmian w załącznikach, mających na celu:

- (a) aktualizację wykazu europejskich organów normalizacyjnych określonych w załączniku I;
- (b) dostosowanie do rozwoju technicznego określonych w załączniku II kryteriów uznawania norm z dziedziny TIK;
- (c) dostosowanie określonych w załączniku III kryteriów dotyczących organizacji reprezentujących MŚP i zainteresowane grupy społeczne do późniejszych zmian w zakresie ich charakteru nienastawionego na osiągnięcie zysku oraz ich reprezentacyjności.

Artykuł 17
Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierza się Komisji z zastrzeżeniem warunków określonych w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o których mowa w art. 16, następuje na czas nieokreślony począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 16, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po opublikowaniu tej decyzji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 16 wchodzi w życie wyłącznie jeśli ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyrażą sprzeciwu w ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeżeli przed upływem tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformują Komisję, że nie zgłoszą sprzeciwu. Termin ten jest przedłużany o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 18
Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
4. W przypadku gdy opinia komitetu ma być uzyskana w drodze procedury pisemnej, procedura ta kończy się bez osiągnięcia rezultatu, jeśli przed upływem terminu na wydanie opinii zdecyduje o tym przewodniczący komitetu lub wniesie o to zwykła większość członków komitetu.

Artykuł 19
Sprawozdania

1. Europejskie organy normalizacyjne przesyłają Komisji sprawozdanie roczne z wykonania niniejszego rozporządzenia. Zawiera ono szczegółowe informacje na temat:

- (a) stosowania art. 4, 5, 6, 11 i 13;
 - (b) reprezentacji MŚP, organizacji konsumenckich, stron zainteresowanych kwestiami ochrony środowiska oraz zainteresowanych grup społecznych w krajowych organach normalizacyjnych.
2. Organizacje, o których mowa w załączniku III, które otrzymały finansowanie zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, przesyłają Komisji sprawozdanie roczne ze swej działalności. Sprawozdanie to zawiera w szczególności szczegółowe informacje o członkostwie w tych organizacjach oraz działaniach, o których mowa w art. 12.
3. Do 31 grudnia 2015 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z wykonania niniejszego rozporządzenia. Sprawozdanie to zawiera ocenę znaczenia działalności normalizacyjnej korzystającej z finansowania unijnego w świetle wymogów polityki i prawodawstwa Unii.

Rozdział VII

Przepisy końcowe

Artykuł 20 *Zmiany*

1. Skreśla się następujące przepisy:
- (a) art. 6 ust. 1 dyrektywy 89/686/EWG;
 - (b) art. 5 dyrektywy 93/15/EWG;
 - (c) art. 6 ust. 1 dyrektywy 94/9/WE;
 - (d) art. 6 ust. 1 dyrektywy 94/25/WE;
 - (e) art. 6 ust. 1 dyrektywy 95/16/WE;
 - (f) art. 6 dyrektywy 97/23/WE;
 - (g) art. 14 dyrektywy 2004/22/WE;
 - (h) art. 8 ust. 4 dyrektywy 2007/23/WE;
 - (i) art. 6 dyrektywy 2009/105/WE;
 - (j) art. 7 dyrektywy 2009/23/WE.
2. W dyrektywie 98/34/WE wprowadza się następujące zmiany:
- (a) skreśla się ust. 6-10 w art. 1 oraz art. 2, 3 i 4;
 - (b) w art. 6 ust. 1 skreśla się słowa „z przedstawicielami organów normalizacyjnych, określonych w załącznikach I i II”;

- (c) w art. 6 ust. 3 skreśla się pierwsze tiret;
- (d) w art. 6 ust. 4 skreśla się lit. a), b) i e);
- (e) w art. 11 zdanie drugie otrzymuje brzmienie: „Komisja publikuje roczną statystykę w zakresie otrzymanych powiadomień w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.”;
- (f) skreśla się załączniki I i II.

Artykuł 21 *Krajowe organy normalizacyjne*

Państwa członkowskie informują Komisję o swych organach normalizacyjnych.

Komisja publikuje wykaz krajowych organów normalizacyjnych i wszelkie jego aktualizacje w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 22 *Przepisy przejściowe*

W aktach unijnych, w których przewidziano domniemanie zgodności z zasadniczymi wymaganiami poprzez stosowanie norm zharmonizowanych przyjętych zgodnie z dyrektywą 98/34/WE, odesłania do dyrektywy 98/34/WE odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem odniesień do komitetu powołanego art. 5 dyrektywy 98/34/WE.

W przypadku gdy w innym akcie unijnym przewidziano procedurę sprzeciwu wobec norm zharmonizowanych, nie stosuje się do tego aktu art. 8 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23 *Uchylenie*

Decyzja nr 1673/2006/WE oraz decyzja 87/95/EWG tracą moc.

Odesłania do uchylonych decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24 *Wejście w życie*

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2013 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący*

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK I

EUROPEJSKIE ORGANY NORMALIZACYJNE:

1. CEN – Europejski Komitet Normalizacyjny
2. CENELEC – Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki
3. ETSI – Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych

ZAŁĄCZNIK II

WYMOGI W ZAKRESIE UZNAWANIA SPECYFIKACJI TECHNICZNYCH Z DZIEDZINY TIK

1. Specyfikacje techniczne uzyskały akceptację rynkową i ich wdrożenia nie utrudniają interoperacyjności z wdrożeniami istniejących norm europejskich lub międzynarodowych. Akceptację rynkową można wykazać poprzez działające przykłady zgodnych ze specyfikacjami wdrożeń dokonanych przez różnych sprzedawców.
2. Specyfikacje techniczne zostały opracowane przez organizację nienastawioną na osiągnięcie zysku, która jest stowarzyszeniem zawodowym, przemysłowym lub handlowym, lub dowolną inną organizacją członkowską, która w zakresie swej specjalizacji fachowej opracowuje normy z dziedziny technologii informacyjno-komunikacyjnych i która nie jest europejskim, krajowym ani międzynarodowym organem normalizacyjnym, w ramach procesów, które spełniają następujące kryteria:
 - a) otwartość:

specyfikacje techniczne zostały opracowane w oparciu o otwarte podejmowanie decyzji, w którym mogły uczestniczyć wszystkie zainteresowane podmioty działające na rynku lub na rynkach objętych daną normą;
 - b) konsensus:

proces normalizacji polegał na współpracy, opierał się na konsensusie, a w jego ramach nie faworyzowano żadnej z zainteresowanych stron. Konsensus oznacza ogólne porozumienie charakteryzujące się brakiem trwałego sprzeciwu znacznej części zainteresowanych w odniesieniu do istotnych zagadnień, osiągnięte w procesie zmierzającym do uwzględnienia poglądów wszystkich zainteresowanych stron i zbliżenia sprzecznych stanowisk. Konsensus nie oznacza jednomyślności;
 - c) przejrzystość:
 - (i) wszystkie informacje dotyczące dyskusji technicznych i podejmowania decyzji zostały zarchiwizowane i zidentyfikowane;
 - (ii) informacje na temat (nowych) działań normalizacyjnych zostały upowszechnione za pośrednictwem odpowiednich i dostępnych środków;
 - (iii) w celu osiągnięcia równowagi dążono do udziału zainteresowanych stron należących do wszystkich kategorii;
 - (iv) uwzględniono uwagi zainteresowanych stron i ustosunkowano się do nich.
3. Specyfikacje techniczne uwzględniają następujące wymogi:
 - a) aktualizacja: zagwarantowane jest długookresowe ciągłe korygowanie i aktualizacja opublikowanych specyfikacji;

- b) dostępność: specyfikacje są publicznie dostępne do wdrażania i korzystania z nich na rozsądnych warunkach (m.in. za rozsądną opłatą bądź nieodpłatnie);
- c) licencji na korzystanie z praw własności intelektualnej niezbędnych do wdrożenia specyfikacji udziela się wnioskodawcom na (godziwych,) rozsądnych i niedyskryminacyjnych warunkach (tzw. zasada (F)RAND), co oznacza m.in., że posiadacz praw własności intelektualnej może, wedle własnego uznania, nieodpłatnie udzielić licencji na korzystanie z niezbędnej własności intelektualnej;
- d) przydatność:
 - (i) specyfikacje są efektywne i przydatne;
 - (ii) specyfikacje muszą odpowiadać potrzebom rynkowym i wymogom regulacyjnym;
- e) neutralność i stabilność:
 - (i) w miarę możliwości specyfikacje ukierunkowane są na wynik, a nie opierają się na właściwościach konstrukcyjnych i opisowych.
 - (ii) specyfikacje nie powodują zakłóceń na rynku ani nie utrudniają podmiotom wdrażającym rozwijania w oparciu o nie konkurencji i innowacyjności;
 - (iii) specyfikacje opierają się na zaawansowanych opracowaniach naukowych i technicznych;
- f) jakość:
 - (i) jakość i stopień szczegółowości są wystarczające, by umożliwić opracowanie różnych konkurencyjnych wdrożeń interoperacyjnych produktów i usług;
 - (ii) znormalizowane interfejsy nie są ukryte ani kontrolowane przez żaden inny podmiot oprócz organizacji, które przyjęły specyfikacje techniczne.

ZAŁĄCZNIK III

EUROPEJSKIE ORGANIZACJE ZAINTERESOWANYCH STRON

- (a) Organizacja europejska reprezentująca MŚP w działaniach z zakresu normalizacji europejskiej, która:
 - (i) jest pozarządowa i nienastawiona na osiągnięcie zysku;
 - (ii) ma za swe cele i działania statutowe reprezentowanie interesów MŚP w procesie normalizacji na poziomie europejskim;
 - (iii) została upoważniona w co najmniej dwóch trzecich państw członkowskich przez nienastawione na zysk organizacje reprezentujące MŚP do reprezentowania interesów MŚP w procesie normalizacji na poziomie europejskim.
- (b) Organizacja europejska reprezentująca konsumentów w działaniach z zakresu normalizacji europejskiej, która:
 - (i) jest pozarządowa, nienastawiona na osiągnięcie zysku, niezależna od interesów branżowych, handlowych, gospodarczych ani innego rodzaju sprzecznych interesów;
 - (ii) ma za swe cele i działania statutowe reprezentowanie interesów konsumentów w procesie normalizacji na poziomie europejskim;
 - (iii) została upoważniona w co najmniej dwóch trzecich państw członkowskich przez krajowe organizacje konsumenckie nienastawione na zysk do reprezentowania interesów konsumentów w procesie normalizacji na poziomie europejskim.
- (c) Organizacja europejska reprezentująca interesy ochrony środowiska w działaniach z zakresu normalizacji europejskiej, która:
 - (i) jest pozarządowa, nienastawiona na osiągnięcie zysku, niezależna od interesów branżowych, handlowych, gospodarczych ani innego rodzaju sprzecznych interesów;
 - (ii) ma za swe cele i działania statutowe reprezentowanie interesów ochrony środowiska w procesie normalizacji na poziomie europejskim;
 - (iii) została upoważniona w co najmniej dwóch trzecich państw członkowskich przez krajowe organizacje ekologiczne nienastawione na zysk do reprezentowania interesów ochrony środowiska w procesie normalizacji na poziomie europejskim.
- (d) Organizacja europejska reprezentująca interesy społeczne w działaniach z zakresu normalizacji europejskiej, która:
 - (i) jest pozarządowa, nienastawiona na osiągnięcie zysku, niezależna od interesów branżowych, handlowych, gospodarczych ani innego rodzaju sprzecznych interesów;

- (ii) ma za swe cele i działania statutowe reprezentowanie interesów społecznych w procesie normalizacji na poziomie europejskim;
- (iii) została upoważniona w co najmniej dwóch trzecich państw członkowskich przez krajowe organizacje społeczne nienastawione na zysk do reprezentowania interesów społecznych w procesie normalizacji na poziomie europejskim.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cel/cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego
- 1.7. Przewidywany(-e) tryb(-y) zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU

1.1. Tytuł wniosku

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie normalizacji europejskiej oraz zmiany dyrektyw Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektyw 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/105/WE i 2009/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa³²

Tytuł 2 – Przedsiębiorstwa – Rozdział 02 03: Rynek wewnętrzny towarów i polityki sektorowe

1.3. Charakter wniosku

Wniosek wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**.

Należy zauważyć, że kwoty określone w niniejszej ocenie skutków finansowych regulacji nie stoją na przeszkodzie spodziewanemu wnioskowi Komisji dotyczącemu wieloletnich ram finansowych po 2013 r. Środki budżetowe przydzielone na to działanie zostaną zaproponowane przez Komisję w ramach dorocznej procedury budżetowej. W rezultacie niniejsza ocena skutków finansowych ograniczona jest do jednego roku (2013).

1.4. Cele

1.4.1. *Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku*

1a. Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

1.4.2. *Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek*

Cel szczegółowy nr 1.

Ciągły przegląd istniejącego dorobku w zakresie rynku wewnętrznego i proponowanie nowych działań legislacyjnych i pozalegisacyjnych w stosownych przypadkach.

³² ABM: Activity-Based Management: zarządzanie kosztami działań – ABB: Activity-Based Budgeting: budżet zadaniowy.

1.4.3. *Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ*

We wniosku określono ogólne ramy normalizacji europejskiej. Zawiera on szereg elementów niemających wpływu na budżet (np. współpraca między europejskimi organami normalizacyjnymi, krajowymi organami normalizacyjnymi i Komisją), jak również podstawę prawną finansowania części działalności normalizacyjnej wykonywanej przez europejskie organy normalizacyjne – CEN, CENELEC i ETSI (zwane dalej „EON”) oraz podstawę prawną wsparcia finansowego na rzecz organizacji europejskich reprezentujących MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska i interesy społeczne.

Finansowanie części systemu normalizacji europejskiej poprzez EON ma podstawowe znaczenie dla rynku wewnętrznego i powinno być kontynuowane. Niemniej jednak system ten powinien stać się bardziej efektywny. Z jednej strony wprowadzane są środki mające na celu przyspieszenie stanowienia norm w przypadku norm europejskich opracowywanych na wniosek Komisji. Stosowane będą narzędzia finansowe w celu zachęcenia EON do aktywniejszego poszukiwania konsensusu w kontrowersyjnych kwestiach i do zrewidowania niektórych wewnętrznych procesów. Z drugiej strony, dzięki niniejszemu wnioskowi następuje przejście do radykalnie prostszego, szybszego i bardziej stabilnego rozwiązania mającego zwiększyć efektywność wsparcia finansowego przyznawanego przez UE. Znacznie prostszy i mniej biurokratyczny zestaw rozwiązań zmniejszy obciążenia administracyjne nakładane na służby Komisji i beneficjentów. Obciążenia te uniemożliwiają służbom wykorzystywanie swych zasobów do osiągania celów strategicznych i terminowej realizacji zadań, a EON obciążają nadmierną biurokracją. W niniejszym wniosku dokonuje się reformy finansowania EON poprzez uwzględnienie możliwości stopniowej jego zmiany w kierunku systemu opartego na wynikach, bazującego na definicji uzgodnionych wskaźników i celów (produktów i rezultatów) oraz na uproszczeniu płatności ryczałtowych, w oczywisty sposób niepowiązanych z jakąkolwiek weryfikacją rzeczywistych kosztów wdrożenia.

Należy również kontynuować wsparcie finansowe organizacji europejskich reprezentujących MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska i interesy społeczne. Do chwili obecnej były one finansowane w ramach różnych programów, większość których dobiega końca z dniem 31 grudnia 2013 r. W związku z tym właściwe jest usprawnienie tych systemów wsparcia i przegrupowanie ich w celu objęcia tą samą podstawą prawną. Kryteria kwalifikacji do ubiegania się o te dotacje, warunki korzystania z nich oraz rodzaje dostępnego wsparcia finansowego są dopasowane i dostosowane do konkretnych potrzeb odpowiedniej grupy zainteresowanych podmiotów, tak by, przykładowo, w danym obszarze interesów gospodarczych lub społecznych dotacje na działalność można było przyznawać jednej organizacji europejskiej.

Zgodnie z decyzją nr 1673/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. w sprawie finansowania normalizacji europejskiej wobec EON nie stosuje się ustanowionej w art. 113 rozporządzenia finansowego zasady stopniowego zmniejszania dotacji na działalność, które nie są dotacjami w postaci finansowania według stawki ryczałtowanej. Ten wyjątek należy w przyszłości utrzymać.

Ponadto zasadą leżącą u podstaw dotacji na działalność jest to, że powinny one zapewniać danej organizacji tymczasowe wsparcie, aby umożliwić jej osiągnięcie niezależności finansowej w dłuższej perspektywie. Takie zmniejszanie stałoby jednak w sprzeczności z

polityką UE, w ramach której należy wzmacniać pozycję MŚP i zainteresowanych grup społecznych, aby sprawić, by w system normalizacji europejskiej zaangażowane były zainteresowane strony. W przypadku gdyby w przyszłości opracowywanych było więcej norm europejskich, co jest wielce prawdopodobne, wzrośnie obciążenie pracą organizacji reprezentujących MŚP oraz zainteresowane grupy społeczne w systemie normalizacji europejskiej. Organizacje te odgrywają stałą rolę, zasadniczą dla działalności i polityki UE, ze względu na kontekst, w jakim działają, oraz ich cele statutowe. Dalsze popieranie i zachęcanie do aktywnego uczestnictwa organizacji europejskich reprezentujących MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska i interesy społeczne ma zasadnicze znaczenie dla rozwoju normalizacji europejskiej. Organizacje takie działają w ogólnym interesie europejskim i tworzą – z racji określonego upoważnienia udzielonego im przez krajowe organizacje nienastawione na zysk lub z racji tego, że w sposób wyłączny reprezentują interesy MŚP i zainteresowanych grup społecznych – europejską sieć reprezentującą podmioty nienastawione na zysk, działające w państwach członkowskich na rzecz zasad i polityki spójnej z celami traktatów. Ze względu na kontekst, w jakim działają, oraz ich cele statutowe, organizacje europejskie reprezentujące MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska i interesy społeczne w procesie normalizacji europejskiej odgrywają stałą rolę, zasadniczą dla działalności i polityki Unii. Ponadto opracowanie normy zajmuje od 1 roku do 3 lat, co wymaga długotrwałego zaangażowania w proces techniczny. Ciągłe i aktywne uczestniczenie w pracach komitetu technicznego lub grupy roboczej wymaga poświęcania dużej ilości czasu przez długi okres. Konieczne jest zatem rozszerzenie wyjątku od zasady stopniowego zmniejszania na wybrane organizacje europejskie reprezentujące MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska i interesy społeczne.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

- (1) Liczba norm europejskich przyjętych przez EON w następstwie wniosku złożonego przez Komisję
- (2) Czas upływający między przyjęciem przez EON wniosku o sporządzenie projektu normy europejskiej a formalnym przyjęciem normy
- (3) Faktyczny poziom uczestnictwa w procesie normalizacji europejskiej organizacji europejskich reprezentujących MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska i interesy społeczne
- (4) Faktyczne zmiany w strukturach normalizacji i w zarządzaniu nią oraz ich wpływ na liczbę przyjmowanych norm, prędkość stanowienia norm i udział w procesie normalizacji europejskiej organizacji europejskich reprezentujących MŚP, konsumentów oraz interesy ochrony środowiska i interesy społeczne

1.5. Uzasadnienie wniosku

1.5.1. Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Potrzeby, które mają zostać zaspokojone dzięki wnioskowi, można streścić w podany poniżej sposób.

- (1) Normalizacja europejska jest ważnym i skutecznym narzędziem wspierania europejskiej polityki i prawodawstwa. Ma ona i nadal będzie miała duże znaczenie jako podstawa jednolitego rynku towarów i usług, zapobiegając tworzeniu barier handlowych w UE. Przyjmowanie norm europejskich przez EON powinno zatem nadal mieć miejsce i powinno być współfinansowane przez UE. Ponadto podstawa prawna powinna obejmować nie tylko normy dotyczące produktów, lecz również normy dotyczące usług.
- (2) Normalizacja w UE wnosi istotny wkład do gospodarki europejskiej. Stosowanie norm jest narzędziem strategicznym o dużym potencjale, umożliwiającym przedsiębiorstwom zwiększanie konkurencyjności. Ważne jest zatem, aby normy nadążały za coraz szybszymi cyklami powstawania produktów i aby zwiększyła się prędkość stanowienia norm europejskich.
- (3) Normy będą dotyczyły coraz większej liczby grup w społeczeństwie europejskim, w tym wszelkiego rodzaju firm i wielu indywidualnych obywateli. Norma jest wynikiem konsensusu osiągniętego przez podmioty uczestniczące w jej opracowywaniu. Aby była ona akceptowana zarówno przez firmy, jak i przez konsumentów, konieczne jest, aby w jej opracowywaniu miało udział odpowiednio szerokie grono uczestników. Wniosek powinien zatem sprawić, by w system normalizacji europejskiej w możliwie największym stopniu włączone były zainteresowane strony, wszyscy partnerzy działali na rzecz systemu opartego na podstawowych wartościach otwartości, przejrzystości i rzetelności naukowej, a struktury normalizacji i zarządzanie nią podlegały procesowi ciągłego ulepszania.
- (4) Normy muszą być dostępne dla zapewnienia wzajemnej interoperacyjności usług i aplikacji w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK), tak aby Europa mogła w pełni czerpać z tych technologii korzyści. Najistotniejsze normy TIK, opracowane przez specjalistyczne fora i konsoreja, powinny odgrywać większą rolę w dziedzinach, w których EON nie są aktywne lub w których normy EON nie upowszechniły się na rynku bądź zdeaktualizowały się. W związku z tym normy te powinny zostać formalnie uznane, tak by organy publiczne mogły z nich korzystać do celów dotyczących zamówień publicznych.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania UE

Normy europejskie odgrywają bardzo ważną rolę w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego wyrobów przemysłowych. Zastępują one normy krajowe, które często są ze sobą sprzeczne i jako takie mogą stanowić przeszkody techniczne na rynku krajowym. Normy europejskie można podzielić na 2 kategorie:

a) Normy europejskie opracowane na wniosek Komisji, na podstawie tak zwanego „zlecenia”, w którym EON proszone są o sporządzenie specyfikacji technicznych o charakterze normatywnym, spełniających wymogi określone w zleceniu. Te normy można z kolei podzielić na 2 podkategorie:

- europejskie normy zharmonizowane, dzięki którym zapewnione jest spełnienie przez produkty zasadniczych wymagań określonych w prawodawstwie UE. Zgodność z europejską normą „zharmonizowaną” gwarantuje wymagany poziom bezpieczeństwa produktów.

Stosowanie norm zharmonizowanych jest jednak wciąż dobrowolne, a producent może skorzystać z wszelkich innych rozwiązań technicznych w celu wykazania, że jego produkt spełnia zasadnicze wymagania. W ciągu ostatnich dwóch dekad odsetek europejskich norm zharmonizowanych wzrósł z 3,55 % do 20 % w 2009 r;

- pozostałe normy europejskie wspierające politykę europejską.

b) Pozostałe normy europejskie są przyjmowane poza prawodawstwem UE z inicjatywy przedsiębiorstw, krajowych organów normalizacyjnych (KON) lub innych zainteresowanych stron bądź na wniosek Komisji.

Normy europejskie, a zwłaszcza normy zharmonizowane, stanowią podstawę funkcjonowania rynku wewnętrznego towarów. Opracowywanie norm jest jednak działalnością pracochłonną i czasochłonną, wykonywaną przez ekspertów krajowych. W decyzji nr 1673/2006/WE określono zatem podstawę prawną dla wsparcia finansowego na rzecz centralnych sekretariatów europejskich organów normalizacyjnych, mającego na celu poprawę jakości norm zharmonizowanych i propagowanie normalizacji europejskiej na forum międzynarodowym. Komisja Europejska i EFTA zawierają z poszczególnymi EON ramowe umowy o partnerstwie (RUP), w ramach których można kierować do Komisji wnioski dotyczące finansowania. W RUP ustala się zasady administracyjne i finansowe dotyczące finansowania działalności normalizacyjnej i określa się ogólny kontekst i warunki, na jakich można przydzielić wsparcie finansowe. Niniejszy wniosek prowadzi do zastąpienia decyzji nr 1673/2006/WE.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

W niniejszym wniosku uwzględnia się oceny dokonane w związku z decyzją nr 1673/2006/WE, do których odniesiono się w ocenie skutków.

1.5.4. Spójność z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi oraz możliwa synergia

Niniejszy wniosek jest całkowicie spójny z ewentualnymi innymi instrumentami finansowymi, tj. ze wszystkimi aktami ustawodawczymi określonymi w załączniku 4 oceny skutków uzupełniającej wniosek.

1.6. Czas trwania działania i jego wpływu finansowego

Wniosek o **nieokreślonym czasie trwania**

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania³³

Bezpośrednie zarządzanie scentralizowane przez Komisję

³³ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Wspólne cele współpracy oraz warunki administracyjne i finansowe dotyczące dotacji przyznawanych europejskim organom normalizacyjnym i innym organizacjom, o których mowa we wniosku, zostaną określone w ramowych umowach o partnerstwie, które zostaną podpisane przez Komisję oraz wspomniane organy i organizacje, zgodnie z rozporządzeniem finansowym i rozporządzeniem (WE, Euratom) nr 2342/2002. W umowach tych, jak również w umowach o udzieleniu dotacji, określone zostaną zasady nadzoru i sprawozdawczości.

Ponadto we wniosku zobowiązuje się europejskie organy normalizacyjne i inne organizacje, o których mowa we wniosku, do składania Komisji rocznych sprawozdań z realizacji zobowiązań.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Europejskie organy normalizacyjne mają solidną podstawę finansową. Zaproszenia do składania wniosków kierowane do innych organizacji, o których mowa we wniosku, zawierać będą finansowe kryteria wyboru w celu zapobiegania wszelkiemu ryzyku finansowemu. W związku z powyższym nie stwierdzono żadnego ryzyka finansowego.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Przewidywane metody kontroli zostały określone w rozporządzeniu finansowym i rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 2342/2002. Zostaną one sprecyzowane w ramowych umowach o partnerstwie oraz umowach o udzieleniu dotacji, które zostaną podpisane przez Komisję oraz europejskie organy normalizacyjne i inne organizacje, o których mowa we wniosku. We wniosku postanowiono również wyraźnie, że wszelkie porozumienia i umowy wynikające z rozporządzenia muszą przewidywać nadzór i kontrolę finansową ze strony Komisji lub dowolnego upoważnionego przez nią przedstawiciela oraz kontrole Trybunału Obrachunkowego, które w razie potrzeby mogą być przeprowadzane na miejscu.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Niniejszy wniosek zawiera przepis, zgodnie z którym Komisja musi zapewnić ochronę interesów finansowych Unii przez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i innym nielegalnym działaniom, poprzez skuteczne kontrole oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot, a w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – przez stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar, zgodnie z rozporządzeniami (WE, Euratom) nr 2988/95, (Euratom, WE) nr 2185/96 oraz (WE) nr 1073/1999.

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
		ZRÓŻNICOWANE /NIEZRÓŻNICOWANE ³⁴	państw EFTA ³⁵	krajów kandydujących ³⁶	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
1a. Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	Artykuł 02 03 04 — Standaryzacja i dostosowywanie prawodawstwa	ZRÓŻNICOWANE	TAK	NIE	NIE	NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje: artykuł 02 03 04 należy podzielić na dwa odrębne artykuły:
 - dotychczasowy artykuł 02 03 04 należy zastąpić artykułem 02 03 04 01, który powinien zawierać przeznaczone na niego środki obejmujące wsparcie finansowe działalności normalizacyjnej CEN, CENELEC i ETSI;
 - artykuł 02 03 04 02 będzie się składać z następujących środków, które były uprzednio przyznawane i wypłacane na mocy artykułów 02 02 01, 17 02 02 00 i 07 03 07 na działania związane z normalizacją: 2,1 mln EUR z pozycji budżetowej 02 02 01, 1,4 mln EUR z pozycji budżetowej 17 02 02 00 oraz 0,2 mln EUR z pozycji budżetowej 07 03 07 zostanie przeniesione do nowej pozycji budżetowej 02 03 04 02.
 - Artykuły 02 02 01, 17 02 02 00 i 07 03 07 zostaną pomniejszone w programowaniu finansowym o powyższe kwoty odpowiadające działalności normalizacyjnej. Wspomniane artykuły zostaną pomniejszone o kwoty odpowiadające działalności normalizacyjnej.
 - Środki na dotacje dla innych organizacji reprezentujących zainteresowane grupy społeczne w dziedzinie normalizacji zawarte są w innych artykułach budżetu (np. 04 03 03 02).

³⁴ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

³⁵ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

³⁶ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące z Bałkanów Zachodnich.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
		ZRÓŻNICOWANE /NIEZRÓŻNICOWANE	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
1a. Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	Artykuł 02 03 04 01 — Wsparcie działalności normalizacyjnej wykonywanej przez CEN, CENELEC i ETSI	ZRÓŻNICOWANE	TAK	NIE	NIE	NIE
1a. Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia	Artykuł 02 03 04 02 — Wsparcie organizacji reprezentujących MŚP i zainteresowane grupy społeczne w działalności normalizacyjnej	ZRÓŻNICOWANE	TAK	NIE	NIE	NIE

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki³⁷

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	Numer	1a. Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
--	--------------	---

			Rok N ³⁸	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Lata N+4 do 6			OGÓŁEM
• Środki operacyjne										
Artykuł 02 03 04 01 — Wsparcie działalności normalizacyjnej wykonywanej przez CEN, CENELEC i ETSI	Środki na zobowiązania	(1)	23,5	--	--	--	--	--	--	--
	Środki płatności	(2)	9	--	--	--	--	--	--	--
Artykuł 02 03 04 02 — Wsparcie organizacji reprezentujących MŚP i zainteresowane grupy społeczne w działalności normalizacyjnej	Środki na zobowiązania	(1a)	3,7	--	--	--	--	--	--	--
	Środki płatności	(2a)	3,7	--	--	--	--	--	--	--
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ³⁹						--	--	--	--	--
Artykuł 02 01 04 02 -		(3)	0,2	--	--	--	--	--	--	--

³⁷ Kwoty określone w tabelach w sekcji 3.2 należy skorygować w celu uwzględnienia inflacji i ostatecznie odpowiednio dostosować.

³⁸ Rok N, a mianowicie 2013 r., jest rokiem, w którym prawdopodobnie rozpocznie się wprowadzanie w życie wniosku.

³⁹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

<i>Jedynie dla celów informacyjnych, poniższe pozycje zostaną zmniejszone (te kwoty <u>nie</u> są uwzględnione w podsumowaniach):</i>										
Artykuł 02 02 01 (dział 1a)	Środki na zobowiązania		-2,1	--	--	--	--	--	--	--
	Środki płatności		-2,1	--	--	--	--	--	--	--
Artykuł 17 02 02 00 (dział 3 b)	Środki na zobowiązania		-1,4	--	--	--	--	--	--	--
	Środki płatności		-1,4	--	--	--	--	--	--	--
Artykuł 07 03 07 (dział 2)	Środki na zobowiązania		-0,2	--	--	--	--	--	--	--
	Środki płatności		-0,2	--	--	--	--	--	--	--
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 1.a wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	27,4	--	--	--	--	--	--	--
	Środki płatności	=2+2a +3	12,9	--	--	--	--	--	--	--

Dział wieloletnich ram finansowych:	5	„Wydatki administracyjne”
--	----------	---------------------------

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Lata N+4 do 6	OGÓŁEM
--	----------	------------	------------	------------	------------------	--------

Dyrekcje Generalne ENTR, SANCO, MARKT, MOVE, ENV oraz INFSO									
• Zasoby ludzkie		3,5	--	--	--	--	--	--	--
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,3	--	--	--	--	--	--	--
OGÓŁEM	Środki	--	--	--	--	--	--	--	

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	3,8	--	--	--	--	--	--	--	
--	--	-----	----	----	----	----	----	----	----	--

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

		2013	2014	2015	2016	2017-2020			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	3,8	--	--	--	--	--	--	--
	Środki na płatności	3,8	--	--	--	--	--	--	--

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje			Rok N		Rok N+1		Rok N+2		Rok N+3		Lata N+4 do 6						OGÓŁEM	
	REALIZACJA																	
	↓	Rodzaj ⁴⁰	Średn i koszt	Liczb a	Koszt	Liczb a	Koszt	Liczb a	Koszt	Liczb a	Koszt	Liczb a	Koszt	Liczb a	Koszt	Liczb a	Koszt	Liczb a całkowita
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1: Ciągły przegląd istniejącego dorobku w zakresie rynku wewnętrznego i proponowanie nowych działań legislacyjnych i pozalegisłacyjnych w stosownych przypadkach.																		
Sekretariaty centralne EON	(A)	3,35	3	10	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Tłumaczenie norm	(B)	0,55	2	1,1	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Prace normalizacyjne (w tym w dziedzinie TIK)	(C)	0,4	25	11	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

⁴⁰ Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, kilometrów zbudowanych dróg itp.). (A) = wsparcie administracyjne, (B) = usługi tłumaczeniowe, (C) = faktyczne prace normalizacyjne, (D) = promocja i reklama, w tym konferencje, oraz (E) = inne usługi intelektualne.

Promocja norm europejskich	(D)	0,1	1	0,1	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Audyty, oceny i projekty szczegółowe	(E)	0,8	1	0,8	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Badania i pomoc techniczna	(D) (E)	1,2	0	0	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Promocja i opracowanie Eurokodów	(D) (E)	0,5	1	0,5	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Wsparcie organizacji reprezentujących MŚP	(A) do (E)	2,0	1	2,0	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Wsparcie organizacji reprezentujących zainteresowane grupy społeczne	(A) do (E)	0,75	2	1,5	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
Cel szczegółowy nr 1 - suma częściowa					--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--
KOSZT OGÓŁEM			36	27	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Lata N+4 do 6	OGÓŁE M
--	----------	------------	------------	------------	------------------	------------

DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	3,5	--	--	--	--	--	--	--
Pozostałe wydatki administracyjne	0,3	--	--	--	--	--	--	--
DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	3,8	--	--	--	--	--	--	--

Poza DZIAŁEM 5⁴¹ wieloletnich ram finansowych								
Zasoby ludzkie	0	--	--	--	--	--	--	--
Pozostałe wydatki administracyjne	0,2	--	--	--	--	--	--	--
Poza DZIAŁEM 5 wieloletnich ram finansowych – suma częstkowa	0,2	--	--	--	--	--	--	--

OGÓŁEM	4	--	--	--	--	--	--	--
---------------	---	----	----	----	----	----	----	----

⁴¹

Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne pozycje „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

Wniosek wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Lata N+4 do 6		
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2,9	--	--	--	--	--	--
XX 01 01 02 (w delegaturach)	0	--	--	--	--	--	--
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)	0	--	--	--	--	--	--
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)	0	--	--	--	--	--	--
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy) ⁴²							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)	0,6	--	--	--	--	--	--
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)	0	--	--	--	--	--	--
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)	0	--	--	--	--	--	--
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)	0	--	--	--	--	--	--
Inna pozycja w budżecie (określić)	0	--	--	--	--	--	--
OGÓŁEM	7	--	--	--	--	--	--

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyirekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyirekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzednicy i pracownicy zatrudnieni na czas okreslony	Wykonanie rozporzadzenia (tj. zarzadzanie dzialalnoscia normalizacyjna i jej finansowaniem, w tym w dziedzinie TIK, oraz zarzadzanie dotacjami dla organizacji reprezentujacych MSP i zainteresowane grupy spoleczne)
Personel zewnetrzny	Oddelegowani eksperci krajowi beda brac udzial w dzialaniach nastepczych zwiazanych z dzialalnoscia normalizacyjna, w tym w dziedzinie TIK. Pracownicy kontraktowi beda glownie wykonywac zadania pomocnicze.

⁴²

AC= pracownik kontraktowy; AL= czlonzek personelu miejscowego; END= oddelegowany ekspert krajowy; INT= pracownik tymczasowy; JED= mlodszy oddelegowany ekspert.

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

Wniosek jest zgodny z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi. Niektóre środki mogłyby zostać przeniesione z innych tytułów w budżecie do tytułu 2 (Przedsiębiorstwa), jak wskazano w sekcji 3.1.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

Wniosek przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do 3 miejsc po przecinku)

	Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	Lata N+4 do 6			Ogółem
Określić organ współfinansujący	EFTA	EFTA	EFTA	EFTA	EFTA	EFTA	EFTA	EFTA
OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem	0,7	--	--	--	--	--	--	--

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

Wniosek nie ma wpływu finansowego na dochody.